

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Schleswig-Holsteinisches Obergerverwaltungsgericht – Niemcy) – Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein/Dr. med. vet. Uta Wree

(Sprawa C-422/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Wspólna polityka rolna — System płatności jednolitych — Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 — Artykuł 34 ust. 2 lit. a) — Pojęcie „powierzchni kwalifikującej się do objęcia pomocą” — Pojęcie „powierzchni użytków rolnych” — Powierzchnia stanowiąca renaturyzowaną okładzinę zamkniętego składowiska odpadów — Wykorzystanie do prowadzenia działalności rolniczej — Dopuszczalność]

(2015/C 294/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Schleswig-Holsteinisches Obergerverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Strona pozwana: Dr. med. vet. Uta Wree

Sentencja

Artykuł 34 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 należy interpretować w ten sposób, że powierzchnia, która obejmuje okładzinę składowiska odpadów znajdującego się pod poeksploatacyjnym nadzorem, stanowi „powierzchnię użytków rolnych” w rozumieniu tego przepisu, jeśli jest ona faktycznie wykorzystywana jako trwałe użytki zielone.

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 19.10.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 1 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V./Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-461/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Polityka Unii w dziedzinie gospodarki wodnej — Dyrektywa 2000/60/WE — Artykuł 4 ust. 1 — Cele środowiskowe w odniesieniu do wód powierzchniowych — Pogorszenie się stanu części wód powierzchniowych — Przedsięwzięcie dotyczące przebudowy drogi wodnej — Obowiązek zakazania przez państwa członkowskie każdego projektu mającego albo mogącego wywołać negatywny wpływ na stan części wód powierzchniowych — Kryteria decydujące przy ocenie wystąpienia pogorszenia się stanu części wód powierzchniowych)

(2015/C 294/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V.

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

przy udziale: Freie Hansestadt Bremen

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iii) dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie są zobowiązane – z zastrzeżeniem przyznania odstępstwa – do odmowy zgody na konkretne przedsięwzięcie w przypadku, gdy może ono spowodować pogorszenie się stanu części wód powierzchniowych lub gdy zagraża uzyskaniu dobrego stanu wód powierzchniowych lub dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego takich wód w dacie przewidzianej w tej dyrektywie.
- 2) Pojęcie „pogorszenia [...] stanu” części wód powierzchniowych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) ppkt (i) dyrektywy 2000/60/WE należy interpretować w ten sposób, że pogorszenie zachodzi od momentu, gdy przynajmniej jeden z elementów jakości w rozumieniu załącznika V do dyrektywy ulega obniżeniu o jedną klasę, nawet jeżeli to pogorszenie nie wyraża się w ogólnej zmianie zaklasyfikowania części wód powierzchniowych. Niemniej jednak, jeśli dany element jakości w rozumieniu tego załącznika znajduje się już w najniższej klasie, każde pogorszenie tego elementu stanowi „pogorszenie stanu” części wód powierzchniowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a) ppkt (i).

⁽¹⁾ Dz.U. C 352 z 30.11.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Ministero dell’Economia e delle Finanze i in./Francesco Cimmino i in.

(Sprawa C-607/13) ⁽¹⁾

[Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Banany — Rozporządzenie (WE) nr 2362/98 — Artykuł 7, art. 11 i art. 21 — Kontyngenty taryfowe — Banany pochodzące z krajów AKP — Nowy podmiot gospodarczy — Zezwolenia na przywóz — Zakaz przenoszenia praw wynikających z pozwoleń na przywóz — Nadużycie prawa — Rozporządzenie (WE) nr 2988/95 — Artykuł 4 ust. 3]

(2015/C 294/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane, Komisja Europejska

Strona pozwana: Francesco Cimmino, Costantino Elmi, Diletto Nicchi, Vincenzo Nicchi, Ivo Lazzeri, Euclide Lorenzon, Patrizia Mansutti, Maurizio Misturelli, Maurizio Momesso, Mirjam Princic, Marco Raffaelli, Gianni Vecchi, Marco Malavasi, Massimo Malavasi, Umberto Malavasi, Patrizia Mansutti, Carlo Mosca, Luca Nicoli, Raffaella Orsero, Raffaello Orsero, Erminia Palombini, Matteo Surian